
ПОЕЗІЯ РУХУ 4-ГО ТРАВНЯ

Переклади А. В. Кучинської

Сюй Чжимо

徐志摩

Випадковість

偶然 (1926)

Я хмарина в небесному просторі,
У твоєму прозорому серці,
у серці морської хвилі, випадково побачив себе –
Не дивуйся даремно
І не захоплюйся –
Це скоро мине, розтане мов тіні.
Ми зустрілися двоє у темну годину ночі,
У тебе свої і у мене свої шляхи;
Пам'ятатимеш – добре,
А ні – то забудеш
Наше світло миттєвої зустрічі!

Подорож у хмарах

云游 (1931)

Твоя душа летіла поміж хмар,
Піднесена, легка, розкута, недосяжна,
Грайлива, чарівна, несамовита тінь,
Байдужа до землі мрійлива височінь.
Там унизу, тобою непомічений,
Гірський потік, прозорий, незасмічений.
Забарвилися мляві сонні води
Краплиною лише твоєї вроди.
Той спалах його вихопив з дрімоти,
Йому вчувалися твої печальні ноти,
Краса твоя не зникне між вітрів.
Ти можеш всі вершини подолати,
Йому тебе, на жаль, не наздогнати,
І він несе приречений потік
До ширшої і глибшої водойми,
Він майже зник,
Плекаючи надії,
Можливо, ти повернешся колись.

Місячної ночі слухаю цинь

月夜听琴 (1923)

Хто там співає у обіймах ночі?
В чиїх руках печальний плаче цинь –

Безкраї зорі і соснова тінь –
Самотній я до звуків цих охочий.
Мелодія, мелодія тремтить,
Холодна ніч в обірваних лахміттях,
У темряві роси кришталь бринить,
Хвилюючи свідомості суцвіття.
Вслухаюся ретельніше в мотиви,
То цинь оплакує любов свого співця,
В одному ритмі наші з ним серця,
Сполохані у гніздечку пташини.

Ти не зважай на очі непокорі,
І не дарма Вона завжди мовчить,
У тій душі вогнем палають зорі,
Під кригою любов палахкотить.
Пригадуєш, яким було прощання,
В очах Її втопилася печаль,
Рука в руці, тремтіння і зітхання,
Суцільна ніжність і суцільний жаль.
Пригадуєш, яким тоді був ти,
Мов кожен нерв здригався від напруги.
Це море сліз убрид не перейти,
Чим заслужив твій дух такої туги?
Між сосен виє вітер. Горе, горе...
Ти виспівав і мій душевний біль.
Чи то колись іще любові море
Мене візьме в обійми своїх хвиль?

Із місяця сповзали темні хмари,
Осіннє сяйво всюди розтеклось.
“Врятують вас лише любовні чари”, –
Він так сказав, чи так мені здалось.

Мій дорогий, мій добрий, милий друже,
Я заздрю цим солодким почуттям
І слухаю твій голос небайдуже,
Сьогодні я живу твоїм життям.

Між гір

山中 (1931)

На подвір'ї глибока тиша,
Чую, місто плекає сни;
І звивається тінь густіша,
Срібно-зоряна тінь сосни.
Якби я опинився в горах,
Чи такою б ця ніч була:
Тихий місяць та на просторах
Ця ласкава соснова мла.
Якби стати сріблястим вітром
І зелені зігнати сни,
Я віддав би цим соснам світло,
Захмелілий прихід весни.

Я розсипав би ніжні голки
Попід тихим твоїм вікном
І, зітхнувши, навіки б змовкнув,
Зачарований твоїм сном.

Лю Баньнун
刘半农

Осілля ніч у Парижі

巴黎的秋夜 (1921)

Посеред двору мов у криниці:
Вічно ті самі понурі стіни,
Важко розгледіти смужечку світла.
Тихо,
Присмерк,
Лиш вітер посвистує,
Здіймає, граючись, опале листя.

Навчи мене не думати про неї

教我如何不想她 (1920)

На небі літають дрібненькі хмарини,
Торкається вітер моєї чуприни.
Можливо, в нього є якість ідеї,
То хай навчить не думати про неї.
Закоханий місяць у водні простори,
У нього взаємно закохане море.
Солодко-медовий смак ночі цієї,
Навчи мене не думати про неї.
Пливуть за течією пелюстки,
І риби мерехтять на дні ріки.
Спитаюся у ластівки цієї,
Ти знаєш, як не думати про неї?
Дерева зневоднені вітер гойдає,
Багряний вогонь неупинно палає.
Милуюся вечірньою зорею,
Нехай навчить не думати про неї.

Вень Ідо

闻一多

Незбагненні думи

玄思 (1922)

У сутінках похмурого мовчання
Із нетрів занехаяних думок
Постійно пориваються назовні
Химерні та безглузді міркування.
Немовби рветься із пилюки
розмиті дощами
дзвіниці старого храму
страшенна хмара кажанів,
То не птахи і ніби не звірі, чудовиська незбагненні.

Мов кажани ті дикі, норавливі,
Мої думки напрочуд дратівливі,
Не втримати насильно їх натури,
Злітають увись, виписують різні фігури.
Із нетрів занехаяних думок
У сутінках похмурого мовчання
Постійно пориваються назовні
мої дурні ідеї-кажани.

Го Можо

郭沫若

Небесний собака

天狗 (1920)

Я – собака небесний!
Я Місяць уже проковтнув,
Я Сонце уже проковтнув,
Я всі проковтнув вже небесні світила,
Я Всесвіт увесь цей уже проковтнув.
Я, так, це я!
Я – місячний промінь, я – сонячний промінь,
Я – промінь світил небесних,
Я – промінь рентгену,
Я – сума всіх сил, і всесвіту *Energy* я!
Я рвуся прожогом вперед,
 Я гучно, шалено волаю,
 Я вогнищем диким палаю.
Я – спалах пожежі, так само палаю!
Я – море буремне, так само волаю!
Я – струм електричний, я рвуся прожогом вперед!
Я рвуся вперед! Я рвуся вперед! Я рвуся вперед!
Я шкіру свою здираю, я м'ясо своє ковтаю,
Я п'ю свою кров, я серце своє гризу.
Я рвуся вперед, я в нервових волокнах своїх,
Я рвуся вперед, я в своєму спинному мозку,
Я рвуся вперед, я в нервах черепно-мозкових.
Я, так, це я! Єство моє вибухає!

Venus (1919)

Твої уста, наповнені коханням,
Я порівняю з келихом вина,
В якому досі не знаходжу дна,
І, захмелілий, віддаюсь бажанням.
Твої розкішні груди порівняю
Зі спокоєм уквітчаних могил,
Де ми з тобою ляжемо без сил,
І нашу кров свята роса всотає.

Спокуса смерті

死的诱惑 (1918)

1

Я бачив, як маленький гострий ніж
До мене з підвіконня усміхнувся.
Вона¹ сказала: “Смуток свій облиш,
Мо-жо, мій любий, більше не хвилюйся.
Ходи сюди, цілуй мої вуста,
Я заберу усі твої страждання”.

2

А синє-синє море за вікном
Із кожним разом кличе голосніше.
Вона сказала: “Смуток свій облиш,
Мо-жо, мій любий, більше не хвилюйся.
Ходи сюди, прийми обійми хвиль,
Я заберу усі твої страждання”.

На концерті

演奏会上 (1920)

Весілля грають *Violin i Piano*.

“Сон в літню ніч”² для обох написав *Mendelssohn*.

Відіграли.

Тепер наречена співатиме соло –

“Вічна любов”, це *Brahms*.

Її *soprano*, високе, дзвінке, недосяжне.

Тремчу усім тілом, кожнісіньким нервом тремчу.

Єднання тисяч душ в концертній залі...

Я відчуваю... її тендітність, її голос чарівний.

О, море кохання виходить з берегів!

Аж ось, шквал, овації, й раптом

мить піднесення духу –

на друзки!

Не стерпіти муки духу, розірваного на шматки!

¹ Вона тобто смерть.

² “Сон літньої ночі” – увертюра до однойменної комедії В. Шекспіра, один з найвідоміших творів Фелікса Мендельсона.